

den kommer, disponerer man selvfølgelig efter det. Hvis man ikke gør det, må jeg bare undres.

Socialdemokratiet udformede selv 2010-planen med alle de vækstrammer, der er i den. Man gjorde det på et tidspunkt, hvor der var 9 år til 2010, nu er der 7 år til 2010, og vi tillader os at have en formodning om, at vi kan overholde den vækstramme, som er sat op, men altså med en kortere tidshorisont, end Socialdemokratiet åbenbart turde regne med.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg forstår, at nu er Det Konservative Folkeparti også blevet grebet af påstanden om, at man kan give lettelse, uden at det koster noget.

Fru Charlotte Dyremose siger, at det ligger inden for råderummet. Jeg synes altså, at der er mange forskellige ordførere, der under debatten med fru Charlotte Dyremose har citeret den ene nationale og internationale økonom efter den anden, og uden for regeringskredsen kan man faktisk ikke finde nogen med økonomisk indsigt, der vil bakke op eller skrive under på, at det, fru Charlotte Dyremose og regeringen påstår, er rigtigt. Alt, hvad der kan kravle og gå af uvildige økonomer, nationale som internationale, der har udtalt sig, har udtalt sig imod og advaret imod det her.

Derfor er det egentlig underligt, at det er mig, der skal stå og forsvare, at Det Konservative Folkeparti hidtil selv har været ærligt og har sagt, at det koster at give skattelettelser. Derfor må jeg også sige, at lige i øjeblikket går det økonomiske råderum den forkerte vej, fordi de forudsætninger, der skal være til stede, nemlig at beskæftigelsen stiger, og at der kommer flere til rådighed for arbejdsmarkedet, ikke er til stede.

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Forudsætningerne er jo netop dem, regeringen løbende arbejder på, bl.a. at få flere i arbejde, få flere integreret, osv. osv.

Jeg er nødt til at sige, at der er tale om, at vi hvert eneste år skaber mere vækst og skaber flere penge i samfundet, end der var året før, og at årsagen til, at de penge bliver skabt, og årsagen til, at vi kan have stadig større velfærd i det danske samfund, er, at nogle mennesker står op og går på arbejde og knokler hver eneste dag. Det skaber vækst i samfundet til glæde for os alle sammen, selvfølgelig især for dem, der er af-

hængige af vores velfærdsstat, men for os alle sammen – til glæde for uddannelse, for sygehuse osv. De mennesker belønner vi nu med en skattelettelse for 9,6 mia. kr. De mennesker giver vi nu et skulderklap og siger: Vi er glade for jeres indsats, tak skal I have. Det mener jeg de mennesker har fortjent, og jeg er glad for, at vi med de skattelettelser kan øge lysten til at arbejde.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Det er blevet populært at slå på De Konservative, og det synes jeg egentlig er synd og skam, for når det drejer sig om sådan noget som skattepolitikken, har De Konservative, som jeg allerede har sagt én gang, fordelen af at være et meget ærligt parti, som siger tingene ligeud: det drejer sig om at lave skattelettelser og først og fremmest i toppen.

Men jeg synes sådan set også, man er kommet til at undervurdere den konservative indflydelse i regeringen, for der er ikke nogen tvivl om, at det først og fremmest er De Konservatives fortjeneste, at der er kommet et forslag om skattelettelser. At skattelettelserne så ville have set noget anderledes ud, hvis det var De Konservative selv, som havde udformet dem, er så en anden snak, men i bund og grund er det De Konservatives fortjeneste, at der er kommet skattelettelser, og det er også dem, der har mest gavn af de skattelettelser.

Det oplæg, der ligger, kan vi så diskutere indholdet af, og det er vel næppe nogen overraskelse, at SF er fundamentalt uenig i det sigte, der ligger i oplægget. For det første er det et ekstremt skævt oplæg: Direktøren får over 5.000 kr. i skattelettelser, kassedamen får 1.500 kr. i skattelettelser, og den studerende eller pensionisten får ikke en rød reje. Det er en soleklar fordelingsprofil, og jeg forstår sådan set godt, at De Konservative tør stå ved den og lægge navn til den. Jeg synes også, det meget godt afslører, at de øvrige partier bag forliget, Venstres og Dansk Folkepartis, snak om at ville tage hånd om de dårligst stillede klinger temmelig hult.

Den hulhed bliver så meget desto større, hvis man kigger på, hvor pengene skal komme fra, for der er ikke nogen tvivl om, at denne reform er groft underfinansieret. Den skal finansieres med offentlige besparelser og med de glansbilleder og gode, luftige drømme, man har om, at